

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200341
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5621200341.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne T. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX, T., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, pre zaplatenie 850,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 621,39 eura, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietla.

III. Súd žalobkyni priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručanou súdu 10. 02. 2021 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť finančné zadosťučinenie vo výške 850,- eur a náhradu trov konania. Uplatnený nárok odôvodnila tým, že ako spotrebiteľ uzatvorila so žalovanou Zmluvu o úvere č. 7104305 zo dňa 15. 12. 2008, ktorá z dôvodu chýbajúcich obligatórnych náležitostí bola postihnutá sankciou, v dôsledku ktorej je úver bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva okrem toho vykazovala aj ďalšie rozpory s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5C/77/2016 domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená popri tejto zmluve o úvere je neplatná a zároveň vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2 683,28 eura. Predmetnej žalobe bolo vyhovené rozsudkom zo dňa 10. 01. 2017, sp. zn. 5C/77/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 04. 2018, sp. zn. 10Co/314/2017. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa žalobkyni vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko postupom žalovanej došlo k porušeniu práv vyplývajúcich jej z predpisov na ochranu spotrebiteľa ako aj vzhľadom na to, že z jej strany došlo aj k naplneniu podmienky úspešného uplatnenia porušovaného práva na súde. Zo strany žalovanej došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu, následne sa prostredníctvom neprijateľných zrážok zo mzdy na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovala, čím výrazne zasiahla do majetkovej stability spotrebiteľky a jej rodiny a toto vyústilo do ďalších zbytočných a časovo aj psychicky náročných konaní pred všeobecným súdom, v ktorom súd právoplatne deklaroval porušenie práv spotrebiteľa. Na základe uvedeného si žalobkyňa uplatnila finančné zadosťučinenie vo výške 850,- eur, ktoré považuje za primerané.

2. Nakoľko sa žalovaná ku žalobe v určenej lehote nevyjadrila, súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti žalovanej. Žalovaná sa písomným podaním zo dňa 18. 05. 2021 z neúčasti riadne ospravedlnila.

3. Právny zástupca žalobkyne navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko sú splnené všetky procesné podmienky na takýto postup súdu. Predmetný úver bol poskytnutý na krytie osobných výdavkov žalobkyne. Poukázal na odôvodnenie rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/77/2016, v ktorom súd konštatoval, že zo strany žalovanej išlo o nekalé praktiky, ktorými sa snažila od žalobkyne vymôcť finančné prostriedky, na ktoré nemala z hmotnoprávneho hľadiska nárok. Samotným uskutočnením realizácie dohody o zrážkach zo mzdy žalovaná podstatným spôsobom sťažila žalobkyni zabezpečovanie jej osobných potrieb, ako aj potrieb rodiny. Žalobkyňa pri určovaní výšky uplatneného finančného zadostučinenia vychádzala tak z výšky uplatnenej pohľadávky podľa dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj z výšky samotného bezdôvodného obohatenia. Oproti tejto výške bezdôvodného obohatenia ide o sumu nižšiu, ako bola priznaná spomínaným rozhodnutím.

4. Z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 01. 2017, sp. zn. 5C/77/2016, v spojení s opravným uznesením zo dňa 05. 04. 2017, sp. zn. 5C/77/2016, súd zistil, že strany sporu uzatvorili dňa 15. 12. 2008 zmluvu o úvere č. 7104305, na základe ktorej žalobkyňa získala úver vo výške 10 000,- Sk. Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť spolu s poplatkom vo výške 8 720,- Sk v 12 mesačných splátkach po 1 560,- Sk počnúc dňom 22. 01. 2009. V deň uzatvorenia zmluvy o úvere zmluvné strany uzatvorili aj dohodu o zrážkach zo mzdy, podľa ktorej pre prípad neuhradenia štyroch po sebe idúcich splátkach sa stane celý dlh splatný naraz. Zmluvné strany sa zároveň mali dohodnúť na 0,25 % dennom úroku z omeškania v prípade omeškania zo strany žalobkyne. Žalobkyňa celkovo zaplatila z úveru žalovanej sumu 3 928,62 eura. Súd konštatoval, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov, určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 683,28 eura spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 24. 05. 2016 do zaplataenia.

5. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 04. 2018, sp. zn. 10Co/314/2017 bolo ďalej zistené, že žalovaná si svoj nárok zo zmluvy o úvere uplatňovala aj v rozhodcovskom konaní a následne na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. zo dňa 26. 11. 2019, sp. zn. SR 20093/09 podala voči žalobkyni návrh na vykonanie exekúcie. Exekúcia vedená na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7Er/1090/2010 bola uznesením zo dňa 03. 12. 2010, sp. zn. 7Er/1090/2010 zastavená. Odvolací súd skonštatoval, že vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere je v plnej miere vzťahom spotrebiteľským. Nakoľko však žalovaná v odvolacom konaní čiastočne dôvodne vzniesla námietku premlčania, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 223,28 eura spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24. 05. 2016 a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobe čiastočne vyhovel. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona, v zmysle ktorého proti porušeniu práva a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie. Cieľom tejto právnej úpravy je jednak dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany a na druhej strane aj prevencia vo vzťahu k dodávateľom, aby striktné dodržiavali právne predpisy upravujúce spotrebiteľné právne vzťahy.

7. V danom prípade sa však preventívny účinok právnej úpravy minul cieľu, nakoľko žalovaná vymáhanie nároku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dosiahla priam do obľudných rozmerov, keď za poskytnutie úveru vo výške 331,94 eura od žalobkyne vymohla rôznou formou sumu 3 928,62 eura, čiže dvanásťnásobok toho, čo reálne poskytla, pričom aj napriek tejto skutočnosti vo svojom bezdôvodnom obohacovaní neprestala a mienila v ňom pokračovať prostredníctvom neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy.

8. Predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola spôsobená ujma, postačuje ak k takémuto porušeniu dôjde. Uvedená zákonná podmienka je splnená právoplatnosťou rozsudku zo dňa 10. 01. 2017, sp. zn. 5C/77/2016, v

spojení s opravným uznesením zo dňa 05. 04. 2017, sp. zn. 5C/77/2016 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. 04. 2018, sp. zn. 10Co/314/2017, právoplatným 27. 06. 2018. Uvedeným rozhodnutím súd žalobe vyhovel, keď konštatoval porušenie práva a povinností zo strany žalovanej v nadväznosti na zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na ňu nadväzujúcu dohodu o zrážkach zo mzdy.

9. Žalobkyňa nebola povinná súdu predkladať alebo navrhovať vykonanie dôkazov o existencii akejkoľvek jej ujmy v súvislosti s konaním žalovanej, lebo samotná povaha finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Za nemajetkovú ujmu pre žalobkyňu možno považovať akékoľvek obmedzenie jej komfortu vo všetkých oblastiach jej života, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah založený zmluvou o úvere, predovšetkým v jej finančnom obmedzení, ktoré nepochybne vzniklo v dôsledku platieb, na ktoré žalovaná nemala žiadne právo. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je zákonom stanovená, čo znamená, že je závislá od voľnej úvahy súdu, pričom musí byť primeraná okolnostiam daného prípadu. Súd žalobkyňi priznal finančné zadosťučinenie vo výške 621,39 eura, ktorá suma predstavuje celkovú čiastku spojenú s úverom, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť. Žalovaná už v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vedela, že formulárovou zmluvou o úvere obchádza právne predpisy, predkladá spotrebiteľke podmienky, ktoré sú neprijateľné v spotrebiteľských právnych vzťahoch, to všetko bezpochyby sa účelom bezdôvodne sa obohatiť. Nakoľko žalovaná musela vedieť, že úver na základe predmetnej zmluvy o úvere, je bezúročný a bez poplatkov, už na začiatku právneho vzťahu bolo v jej úmysle sa bezdôvodne obohatiť o sumu 289,45 eura. Priznanie takéhoto finančného zadosťučinenia by však bolo vzhľadom na okolnosti prípadu, zhrnuté v ods. 7 odôvodnenia, absolútne neprimeraným. Napriek tomu, že žalobkyňa bola povinná vrátiť žalovanej len sumu 331,94 eura, žalovaná si naďalej plnenie, na ktoré nemala nárok, vynucovala nielen prostredníctvom svojho rozhodcovského súdu, ktorý v tisíckach iných prípadov absolútne nekriticky priznával žalovanej to, čo si uplatnila, následne neúspešne prostredníctvom exekúcie a potom aj formou výkonu zrážok zo mzdy. Pri zhodnotení všetkých týchto okolností veci súd dospel k záveru, že primeraným je finančné zadosťučinenie vo výške 621,39 eura, ktorá výška je vzhľadom na porušenie práva spotrebiteľa žalovaným zodpovedá svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

10. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyňi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko výška finančného zadosťučinenia vychádzala z úvahy súdu a samotná výška uplatneného nároku nebola vzhľadom na okolnosti prípadu absolútne prehnaná. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Pre úplnosť súd uvádza, že na návrh žalobkyne prednesený prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní nerozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškania, nakoľko nebolo splnené podmienky podľa ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku, lebo žalovaná sa z neúčasti včas ospravedlnila. Procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 273 C. s. p. síce splnené boli, avšak vzhľadom na predmet sporu súd nepovažoval za vhodné, aby v danej veci rozhodol aj bez nariadenia pojednávania týmto druhom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená osoba môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.